

ODER

Melanholična galerija majhnih življenj

V Prešernovem gledališču Kranj bodo nočno premierno uprizorili avtorski projekt *Zadnji naj ugasne luč*, ki ga je režiral Dorian Šilec Petek. Predstava, ki enakovredno prepleta igro, glasbo ter vizualne podobe, poskuša skozi odrske slike ujeti občutja tesnobe sodobnega časa.

✂ Gregor Butala

Kot tretjo premiero sezone bodo v Prešernovem gledališču Kranj nočno ob 19.30 uprizorili avtorski projekt *Zadnji naj ugasne luč*, ki ga je režiral Dorian Šilec Petek, nastal pa je v skupni produkciji s Kinom Šiška. »Mislim, da nas čaka posebna predstava, gosta, kontemplativna, z malo besedila ter z veliko glasbe in vizualij,« je napovedal direktor kranjskega gledališča Jure Novak, medtem ko je režiser uprizoritev označil kot nekakšen »katalog občutij«, ki se razraščajo v dobi hiperkapitalizma in nasičenosti z vsakovrstnimi podobami.

Načrtovani repertoar je sicer prvotno predvideval uprizoritev drame Rudija Šeliga *Kdor skak, tisti hlap*, vendar pa se je ustvarjalna ekipa v procesu odločila za spremembo zasnove predstave, da bi se lahko o temah in vprašanjih, ki jih odpira drama, izrekala kar najbolj neposredno in iskreno. Zamenjava Šeligovega besedila z avtorskimi, na vajah razvitimi vsebinami je sicer sprožila tudi nekaj kritičnih odzivov, toda po mnenju direktorja se ni s tako premestitvijo zgodilo nič nenavadnega ali nezaslišanega. »V umetniških procesih je popolnoma normalno, da pride do novih odločitev ter včasih tudi do spremembe smeri, kot se je zgodilo tokrat,« razmišlja Novak. »Vendar pa to ni nikakršna vrednotna sodba o Šeligovi dramati in tudi si-

cer upam, da bomo v kratkem vendarle postavili katero od njegovih besedil.«

Poetične podobe trenutkov

Kot pravi Dorian Šilec Petek, uprizoritev *Zadnji naj ugasne luč* s popisovanjem majhnih trenutkov, »v katerih naše duše zatrepetajo«, raziskuje bolečino sodobnega bivanja. »V bistvu gre za nekakšen nabor odrskih slik, zaznamovanih z občutji samote, tesnobe, melanholije in odtujenosti, ki nas preplavljajo v svetu poznega kapitalizma, obteženega z okoljsko katastrofo, virtualno resničnostjo, pomanjkanjem perspektiv in preobiljem podob, za katerimi ni ničesar. Odrske osebe sicer hrepenijo po stiku in bližini, vendar izhoda iz svojega stanja ne najdejo – tudi zato, ker ga brez preloma obstoječih vzorcev ne more biti.« Dodaja, da je predstava zgrajena poetično, skoraj brez dialogov, pri tem vzdušje ustvarja z enakovrednim prepletanjem ekspresivne igre, glasbe (zložil jo je Laren Polič Zdravič) in vizualnih elementov. Pestro likovno podobo predstave je zasnoval kolektiv FrešTreš, scenografijo pa je oblikovala Nika Curk.

»Za nami – in pred nami – je lepo

potovanje,« ugotavlja Aljoša Ternovšek, eden izmed nastopajočih. »Prvič odkar delam v gledališču, sem imel možnost, da nekaj sporočim brez besed, kar tudi nekaj pove o času, ki ga živimo. Danes besede izgubljajo pomen, večina tistega, kar slišimo, je laž; vse bolj smo povezani v svet, a hkrati smo vse bolj sami.« To je zato čas, v katerem ne smemo biti optimisti, je prepričan: »Optimizem vselej najde nekakšno opravičilo za trenutno stanje, češ da le ni tako hudo, ampak prav proti temu stanju se je treba boriti.« Podobno razmišlja igralka Vesna Pernarčič: »To bo lepa, poetična predstava, ki pa bo pustila grenak priokus, toda tako je tudi prav. Kajti naš namen je, da se ljudje v tej 'galeriji majhnih življenj' zgle damo in se zavemo, kam smo prišli.« V uprizoritvi nastopajo še Vesna Jevnikar, Doroteja Nadrah, Vesna Slapar in Miha Rodman. × Danes besede izgubljajo pomen, večina tistega, kar slišimo, je laž; vse bolj smo povezani v svet, a hkrati smo vse bolj sami.

Aljoša Ternovšek, igralec

Avtorski projekt *Zadnji naj ugasne luč*, ki ga je v Prešernovem gledališču Kranj režiral Dorian Šilec Petek, se loteva popisa tesnobe našega vsakdana.

☉ Nada Žgank